

er ikke nok, og det er værd at inspirere til det. Men hvis ikke vi tror på Foreningsdanmark som grundlag for det fantastiske brede kulturliv, så er det selvfølgelig rigtigt at sige, at så vil vi gøre noget andet.

Jeg vil gerne understrege, vi tror på, at Foreningsdanmark også i fremtiden endnu stærkere kan inddrage nye grupper, nå nye områder, også svage grupper, også nye mennesker i Danmark, og at vi skal fastholde det pres på dem og ikke sige, at den opgave løser vi fra statens side. Det bliver nemlig kun småting og lapperier, der ikke fylder noget. Det, der fylder noget, er, at foreningslivet virkelig tager fat om den her problemstilling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Naser Khader, sidste spørgsmål i denne serie, og derefter fru Jytte Andersen.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg tror også på Foreningsdanmark. Venstres ordfører, hr. Leif Mikkelsen, siger, at han tror, at Foreningsdanmark vil tage sig af den opgave. Tror Venstres ordfører kun, at de vil tage sig af den opgave, eller er der noget konkret?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det er ikke tillid til Foreningsdanmark, der mangler her i Folketinget. Det har det nu aldrig været. Men alligevel er det sådan, at Foreningsdanmark en gang imellem også skal have et vink med en vognstang, og det var vel i virkeligheden det, som det idrætspolitiske idéprogram var et udtryk for. Og sådan som jeg umiddelbart husker tidsterminen for det, så var det på et tidspunkt, hvor Dansk Idrætsforbund havde fjernet bevillingerne til nogle flygtningeprojekter. Det var baggrunden. Det er jo også et udtryk for, at der er grund til også at presse Foreningsdanmark.

Jeg ville gerne spørge hr. Leif Mikkelsen, om hr. Leif Mikkelsen kan give os et billede af, at en sådan handling ikke vil ske igen, for det er faktisk vigtigt, at Foreningsdanmark også tager hånd om nye danskere, tager hånd om ældre, tager hånd om unge og børn, der ikke umiddelbart melder sig ind i en forening.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Det er klart, at det er et spørgsmål om tillid til foreningsarbejdet eller ikke. Den har jeg givet udtryk for.

Der er en række konkrete eksempler på, at det etablerede foreningsliv har anstrengt sig for at nå nye grupper. De store organisationer har haft særlige indsatsområder på flygtninge/indvandrerområdet som eksempel, men også forskellige projekter for at nå svage grupper. Men det, der virkelig skal batte noget, er, at de lokale foreninger, der hvor mennesker bor, får fat på de her børn og unge for det første og får dem indvort foreningsarbejde. Det er der, indsatsen virkelig skal ydes. Alt andet bliver lapperier og projekter.

Der er et godt billede af, at projekter lever så længe, der er penge, mens derimod foreningslivet består, fordi det består af mennesker og demokrati, af kød og blod, og dermed overlever det fra generation til generation. Det er forskellen, og det er det, man fra Folketingets side skal inspirere til.

Det vil vi gerne understøtte, og det vil vi gøre så enkelt som muligt. Det er også derfor, den her regering har sagt, at det skal være lettere at være frivillig leder. Vi fjerner bureaukrati og besværligheder, sådan at der bliver kræfter og overskud til at opøge nye grupper i stedet for at udfylde skemaer. Så der er god sammenhæng i den politik. Derfor er jeg heller ikke et øjeblik i tvivl om, at foreningerne kan løse opgaven.

Til fru Jytte Andersen: Jeg skal ikke gøre mig klog på, om DIF havde foretaget sig handlinger på det tidspunkt eller ej. Men der er ingen tvivl om, at de her organisationer har forsøgt sig med projekter af særlig karakter. Store idrætsorganisationer, som vi kan sætte navn på, har gjort det. Og det er klart, at da idéprogrammet blev indført, har det også ændret politikken i organisationerne i retning af, at så var det ikke i den grad deres forpligtelse. Dermed har Folketinget på det tidspunkt sendt et forkert signal.

Kl. 17.20

Derfor mener jeg, at der er meget substans i at sige, at Folketinget opretholder et pres på, at vi har forventninger og ikke vil løse opgaven via statslige idrætspuljer. Det er det, den her pulje vil være udtryk for.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Jytte Andersen, tredje og sidste gang.